

ת"פ 62490/07/18 - מדינת ישראל נגד אורי משה בן שמחון, שילה מיכאל מקלו אביסרור

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62490-07-18 מדינת ישראל נ' בן שמחון ואח'

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן מתביעות ירושלים
נגד	
הנאשמים	1. אורי משה בן שמחון ע"י ב"כ עו"ד חגית רייזמן אבודרהם 2. שילה מיכאל מקלו אביסרור ע"י ב"כ עו"ד איתן סבג

גזר דין - תוך ביטול הרשעה

כתב האישום

נאשם 2 הורשע על-פי הודאתו בכתב האישום המקורי ללא הסדר טיעון, בביצוע עבירה של **סחר בסמים**, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים.

מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 22.6.2017 בשעות הבוקר, תיאמו הנאשמים עם הקטין ש"ל באמצעות יישומון טלגרם עסקת סמים. התיאום בוצע בטלפון של נאשם 1 וסוכמו פרטיה - מכירת 3 גרם קנביס תמורת 300 ₪. נאשם 2 הגיע לביתו של נאשם 1 ולקח מביתו של נאשם 1 קנביס במשקל 2.57 גרם נטו ויצא לרחוב. למקום הגיע הקטין יחד עם קטין נוסף ברכב. הקטין הנוסף מסר לנאשם 2 300 ₪ ובתמורה קיבל את הסם. באותן נסיבות החזיק נאשם 1 בביתו קנביס במשקל 315.46 גרם נטו מחולק לשקיות רבות וכן משקל דיגטלי.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים. מהתסקירים עולה, כי הנאשם כבן 23 רווק ומתגורר בבית הוריו. אין לו רישום פלילי ולא נפתחו לו תיקים חדשים מאז שנפתח תיק זה. הנאשם משלים שנת לימודים שנייה במסלול מהנדס חשמל ואלקטרוניקה. הוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות ולא גויס לצה"ל בשל תיק זה. לפני מספר שנים עבר תאונת דרכים קשה במסגרת עבודתו כשליח, ומאז אינו עובד. הוא אובחן כסובל מפוסט טראומה ונמצא בתהליכי הכרה אל מול הביטוח הלאומי - הוצגו לי מסכים בעניין. כמו כן נזקק לטיפולים פיזיים ונפשיים. הנאשם בן למשפחה נורמטיבית

ושואפת הישגים. הוריו עובדים ושני אחיו נמצאים במסלולים לימודיים. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשים והביע חרטה עליהם. הוא חווה את ימי מעצרו (כ-10 ימים) כטראומתיים מאוד עבורו. הנאשם תיאר כי החל מנערותו החל להיגרר אחר התנהגות שולית של חבריו והחל לצרוך סמים, צריכה שהפכה יומיומית. שירות המבחן המליץ על דחיית הדיונים מפעם לפעם בשל תהליך טיפולי בו שולב הנאשם בצורה טובה, לרבות מפגשים קבוצתיים ופרטניים ומסירת בדיקות שתן. למעט הבדיקה הראשונה שנמצאה עם שרידי חשיש, יתר הבדיקות שמסר הנאשם נמצאו נקיות משרידי סם. דווח מהגורמים הטיפוליים על שיתוף פעולה טוב של הנאשם עמם. הנאשם ממשיך בלימודיו למרות הקשיים, ויש לו שאיפות לסייםם ואף להצטיין בהם, בין היתר בשל תחושת מחויבותו להוריו. שירות המבחן סבר כי הנאשם התקדם מאוד מבחינת הטיפול, ולכן המליץ על הטלת של"ץ בהיקף 250 שעות, צו מבחן וביטול ההרשעה, בין היתר בשל סוגיה של דימוי עצמי.

טיעונים לעונש

מחד, עתרה ב"כ המאשימה להטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית, לאחר שעמדה על נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו של הנאשם וכן הפנתה לפסיקה. מאידך, ביקש הסניגור לבטל את ההרשעה נוכח מכלול נסיבותיו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה ההולם

בקביעת מתחם הענישה על בית המשפט לתת בכורה לעקרון ההלימה, הנגזר מהערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, מנסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, וכן ממדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - מכירת סמים לכל דכפין בוודאי שלקטינים, פוגעת בערכים המוגנים של בריאות הציבור וביטחוננו. בענייננו מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית-נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - הנאשם ביצע את העבירה כשהיה כבן שמונה עשרה וחודשיים בלבד באופן שמעיד על חוסר שיקול דעת האופייני לקבוצת הבגירים הצעירים. אמנם מדובר במעשה מתוכנן, אך חלקו במסכת המעשים קטן משל נאשם 1. יחד עם זאת, על הנאשם היה להימנע מן המעשה במיוחד שעה שידע שמדובר בלקוח שהוא קטין - גם אם אניח לטובתו שפער הגילאים בינו לבין הקטינים (שנהגו ברכב, דבר המעיד על גילם) לא היה משמעותי. בכך יש חומרה שאין להסתירה. הנזק הפוטנציאלי מצריכת סמים ע"י קטינים רב ביותר ועלול אף להיות הרסני, גם משימוש חד-פעמי בסם. בפועל נזק מוגבל עקב תפיסת השניים סמוך לאחר המכירה.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - סחר בסמים מחייב לרוב ענישה מוחשית. יחד עם זאת ע"פ עקרון הענישה האינדיבידואלית, ניתן למצוא מנעד רחב של עונשים. ברע"פ 7810/20 **אלדרוב** נ' **מ"י** (מיום 31.12.2020) נגזרו 20 חודשי מאסר על נאשם שניסה לסחור בקנביס בהזדמנויות רבות וגידלו בתנאי מעבדה במשקל מאות גרמים. אושר שם מתחם ענישה שבין חודשים בודדים ועד 12 חודשי מאסר, והעונש הוחמר מ-8 חודשי מאסר ל-20 חודשים. ברע"פ 3059/21 **ימין** נ' **מ"י** (מיום 5.5.2021) אושר מתחם שבין 10 ל-20 חודשי מאסר בגין חמישה מקרי סחר בקנביס

בטלגראם ועונש של 8 ח' מאסר בעבודות שירות בעקבות תהליך שיקומי. לעומת זאת בע"פ (י-ם) 33947-10-17 מ"י נ' **קרוקוצקי** (מיום 20.3.2018) אושר עונש ללא הרשעה, של 420 שעות של"ץ בשל תהליך שיקומי, שם דובר בנסיבות חמורות בהרבה של מספר מקרי סחר בקנבים.

מתחם הענישה - נוכח הנסיבות, יש לקבוע מתחם שבין חודש ועד 8 חודשי מאסר וענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - מדובר בצעיר ללא עבר פלילי שעד לאירועים נשוא כתב האישום תפקד באופן נורמטיבי, ומאז האירוע לא נפתחו לו תיקים חדשים. הוא קיבל אחריות מלאה למעשים ונרתם לתהליך טיפולי, מסר בדיקות שתן נקיות ושיתף פעולה באופן מלא עם הגורמים הטיפוליים. במקביל, ולמרות תאונה קשה שעבר, המשיך בלימודיו הגבוהים ויש לו שאיפות נורמטיביות בכלל תחומי החיים. מדובר באירוע חד-פעמי שאינו מעיד על אורחותיו של הנאשם, והוא כבר שילם מחיר משמעותי הן בדמות מעצרו למשך 10 ימים, אותו חווה כטראומתי, הן בשל העובדה שלא גויס לצבא בשל ההליכים הפליליים שלפניו.

המיקום במתחם - אלמלא שיקולי שיקום, היה מקום להטיל על הנאשם מאסר בתחתית המתחם, שיכול להיות מרוצה בעבודות שירות וענישה נלווית.

חריגה מטעמי שיקולים - סברתי שהנאשם הוכיח בהתנהלותו לפניו, כי תיק זה אינו מעיד על אופיו, וכי הוא אדם בעל ערכים תקינים שיש לו שאיפות להפוך לאדם מועיל ויצרני בחברה. מעבר לכך, הנאשם נרתם לתהליך טיפולי, הוא מטפל בעצמו גם בהיבטים אחרים, ממשיך ללמוד, ולאורך כל תקופת המשפט לא נפתחו לו תיקים חדשים. לטעמי הדבר מעיד הן על שיקום בפועל והן על פוטנציאל המשך השיקום לאחר סיום המשפט, כאשר המלצת שירות המבחן לעניין השל"ץ וצו המבחן, צפויה להוות כלי מרתיע ומשמעותי בהקשר זה. מעבר לכך, יש בשל"ץ היבט מוחשי וחיוני כאחד, ויש לקוות שהדבר גם יסייע לנאשם לחזור לשוק העבודה, כפי שהוא שואף לעשות, וצריך לעשות, אם ברצונו לנהל אורח חיים תקין.

אשר לעתירה לביטול ההרשעה - לאחר התלבטות, מצאתי מקום להיעתר לבקשה. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - לחומרה מדובר במכירה לקטין. לקולא, חלקו של הנאשם קטן מזה של נאשם 1, וכן מדובר בעבירה חד-פעמית שלא חזרה על עצמה. נכון הוא שמכירה לקטין היא חמורה בפני עצמה, אך נוכח הנסיבות שמנתי לעיל ובפרק "נסיבות ביצוע העבירה" סברתי שמדובר בנסיבות המאפשרות ביטול הרשעה, בהתחשב בשיקולי הענישה האחרים. אשר לתנאי השני, מכלול נסיבותיו של הנאשם מלמד, כי לאורך היותו נער, ולאחר מכן כשבגר, כיוון הנאשם את חייו לקריירה מקצועית בתחום הנדסת החשמל. הוצגו על כך מסמכים, ועולה גם כי הנאשם מתמיד במסלול זה למרות תיק זה ולמרות התאונה הקשה שעבר, ולמרות שלא גויס לצבא למסלול אליו רצה להתגייס. נדמה, כי הנזקים שנגרמו לנאשם כתוצאה מביצוע העבירה עד כה, דהיינו, הפגיעה בתוכניתו המגובשת להתגייס לצבא ולשרת במסלול בו רצה, נוסף לנסיבותיו הנפשיות והפיזיות (התאונה שעבר והאבחון לגבי פוסט טראומה), ונוכח הטיפול שעבר, הותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן מוחשי ובוודאי שתפגע בשאיפותיו המקצועיות. מעבר לאמור, הפסיקה אליה היפנה הסניגור מלמדת על כך שבנסיבות חמורות בהרבה ממקורנו, של ריבוי עבירות, מצאו בתי המשפט לרבות בית משפט זה ובית המשפט המחוזי, להעדיף את המהלך השיקומי ואת האינטרס של הנאשם, במקרים בהם הוכח תהליך טיפולי ושיקומי ראוי, כפי שאירע לטעמי, גם

במקרה זה. לכן, אני מורה על ביטול ההרשעה.

גזירת הדין

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 250 שעות שירות לתועלת הציבור. העבודות יבוצעו בפיקוח שירות המבחן ע"פ תוכנית שתוגש בתוך 30 יום מהיום. העבודות לא יחלו לפני 3.4.2022.
- ב. פיצוי לעמותת אל-סם בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.2022. ניתן לקזז מכל הפקדה בתיק זה או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימת יתרת זכות ואין עיקולים, ניתן להשיב לנאשם או למפקיד;
- ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא יבצע הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירה לפי פקודת הסמים;
- ד. צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום בפיקוח שירות המבחן.

הנאשם הוזהר כי אם לא יבצע את צו השל"ץ או צו המבחן כנדרש, ניתן יהיה להפקיעם ולהטיל עליו כל עונש חלופי לרבות השבת ההרשעה על כנה והטלת מאסר בפועל.

הואיל וטרם נגזר דינו של השותף אינני מורה בשלב זה על השמדת המוצגים והסמים.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ב אדר א' תשפ"ב, 13 פברואר 2022, במעמד הצדדים.